

skibsselskab nærer nogen synderlig Villie eller Lyst til at forbedre Forholdene paa denne Route, og Grunden hertil er vistnok den, som jeg anførte ved Finanslovens første Behandling, at det forenede Dampskibsselskab jo har en Konkurrenceroute, nemlig den mellem Aarhus og Kjøbenhavn, som de reklamere med i høje Toner. Man vil kunne læse Avertissementer i alle Blade, kun ikke i de socialdemokratiske, i hvilke der reklameres med komfortabelt indrettede Skibe, hurtig Rejse og udmærket Ekspedition. Naar det forenede Dampskibsselskab ikke reklamere for Aarhus—Kalundborgrouten, er det maaske, fordi man indser, at der ikke er noget at reklamere for, men rimeligvis ogsaa af den Grund, at man ikke har noget imod, at denne Route ikke kommer til at betale sig, saa at man kan beholde det Statstilskud, der igennem Aar er betalt dertil. Ikke alene af Hensyn til Aarhus, men ogsaa af Hensyn til de vigtige Samfærdselsinteresser, der ere knyttede til Vedligeholdelsen og Forbedringen af Aarhus—Kalundborg Routen, skal jeg henstille, at der fra Ministeriets Side gøres det mest mulige for hurtigst mulig at tilvejebringe en bedre og mere rimelig Ordning end den, der for Øjeblikket finder Sted.

Jeg maa maaske i Forbindelse med dette Spørgsmaal tillige henwise til, hvorledes vi ved at yde Statssubvention til det forenede Dampskibsselskab, give os dette Selskab i Vold. I disse Dage har det forenede Dampskibsselskabs Direktion indladt sig i en Konflikt med deres Arbejdere, og det har ogsaa været at spore paa Routen Kalundborg—Aarhus; og det er ikke usandsynligt, at vi i den nærmeste Fremtid ville komme til at opleve, at de ligefrem maa stille Besørgelsen af denne Route i Bero, fordi det vil være umuligt at skaffe Fyrbødere til at besørge Tjenesten paa denne Fart. Naar henses til den Maade, hvorpaa det forenede Dampskibsselskab er optraadt i denne Sag, er der i hvert Fald kun Grund til at formode, at denne Strid ogsaa kan række saa langt, at Routen Kalundborg—Aarhus vil komme til at lide saa meget under den, at Forholdene fra at være meget vanskelige ligefrem blive skandaløse for de Folk, der bestemme sig til at tage den Vej.

Maa jeg, inden jeg forlader dette Spørgsmaal, henstille, at Afgangstiden her fra Kjøbenhavn for Passagerer, der ville benytte Linien Kjøbenhavn—Kalundborg—Aarhus, forandres til Kl. 8 $\frac{1}{2}$ eller 8

Morgen. Naar Folk skulle af Sted saa tidlig paa Formiddagen som 9,35 og skulle paa en længere Rejse, vil det jo i Reglen ikke spille nogen videre Rolle, om de staa op 1 Time eller 1 $\frac{1}{2}$ før, men det kan i mange Tilfælde have overordentlig megen Interesse for vedkommende, at de kunne naa deres Bestemmelsessted 2—3 Timer før, saa at de kunne være i Aarhus Kl. 1 eller 1 $\frac{1}{2}$ i Stedet for som nu Kl. 4 eller 5 eller 6 eller 7 eller, som det hændte forleden Dag, at Dampskibet først kom til Aarhus Kl. 9 Aften.

Medens jeg har Ordet, vilde jeg gerne spørge den højtærede fungerende Trafikminister om, hvorledes det forholder sig med de Lønninger, der blive betalte for Snekastningsarbejde. Jeg tillod mig for 1 $\frac{1}{2}$ Maaned siden personlig at henvende mig til den højtærede Trafikminister med Meddelelse om, at der havde fundet Strejke Sted i Jylland. Der blev budt Arbejderne der 20 Øre i Timen for Snekastning. Jeg henstillede til Ministeren at gøre, hvad der fra hans Side kunde gøres for at bringe Orden og Rimelighed til Veje med Hensyn til Lønningerne for det besværlige og anstrengende Arbejde, som det er at foretage Snekastning. Jeg vil benytte Lejligheden til at spørge den højtærede Trafikminister, om han i Mellemtiden har tilvejebragt Oplysninger om det paa-gældende Forhold, som kunde være til nogen Oplysning for os. I hvert Fald forekommer det mig, at Statsbanerne ikke godt kunne være bekendt at byde for et saa besværligt og anstrengende Arbejde, som Snekastning oftest er, en Løn af 20 Øre i Timen, medens private Arbejdsgivere jo dog som Regel give 30 Øre i Timen for lignende Arbejde, som er mindre besværligt. Jeg synes, at det er ret urimeligt, at medens man i Aarhus og Aarhus' Omegn og i Aalborg og Aalborgs Omegn, kort sagt de Steder i Landet, hvor der er en stærk og kraftig Arbejderbevægelse, ikke vover at byde Arbejderne mindre end 30 Øre i Timen, byder man dem glat væk 20 Øre eller 25 Øre andre Steder i Landet, hvor der ikke er nogen Opposition.

Det er af en tidligere Minister her i Tinget udtalt, at hvor der er Tale om at lønne Folk for deres Arbejde, maa Staten spørge: Hvor mange Arbejdere er der ledige, eller er der Mangel paa Arbejdskraft? Er der megen Arbejdsledighed, maa Staten have Ret, ja ligefrem Pligt til at benytte sig af den herskende Arbejdsløshed til at trykke Lønnen. Det var nu en tidligere Højreminister, der udtalte sig saa-